

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Contemni ceremonias sacras reipsa, si non intentione etiam, per tales
ludos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

despondaret, iussa est è crinibus fertum conficere, quam & Italus
recondit, coronam illam tamquam insigne hircus gestavit. Quid
hic expectatis? quam usitatum est, ut & armillas, & torques è ca-
pillis puellarum nunc gestent iuvenes? Et, quod deterius est, ju-
venes studiosi. Et quidem illi, qui ne Agnum quidem Dei de col-
lo suspendunt, aut reliquias alias; amuletum illorum est, capillus,
aut funiculus è cæsarie puellarum. Videce, quanta sit leuitas
istorum, quàm facile se sinant trahi, qui pilo trahuntur. Olim
Samsoni capilli adempti sunt, & robur vnà amisit: his capilli
dantur, & eneruantur. Nescis, ó miser, in nulla re citius, quàm
in crinibus veneficia abscondi. Quamquam honestiores puellæ,
quæ ipsæ veneficia timent, & sciunt ea sibi, per suosmet capillos
posse parari, non faciliè se suis capillis spoliant, ne in suum dam-
num caluescant. Itaque nescius, sæpe vilissimæ alicuius ancillæ,
aliquando etiam è cauda equina coctos mollitosque pilos gestas,
& triumphas non solùm nido illo pediculorum, sed etiam appen-
dice equorum; quo inhonestiora texit. Vidi iuuenem, è cuius
collo, cum prospicerent hinc inde crines, sanctum iudicavi, ut,
qui tam tener esset, sub sericis vestibus tamen cilicium gestaret.
Sed cum id sapius cernerem, tandem curiosius eum obseruans,
animaduerti, ei tamquam cani venatico funem è crinibus in col-
lum iniectum. Interrogavi quid id esset? Respondit se à *dama*
eum habere. *Damam* autem cum capram siluestrem esse scirem,
quæstui ulterius, quam vim haberet? & intellexi vim illi maxi-
mam inesse, nam sic eius & amorem, & vitam, & animam alliga-
ri. Paruum est discrimen. Maga illa suos crines hircus dedit: istæ
capræ iuuenibus dant, qui si non sunt hirci, saltem hirciunt, &
in conspectu Domini foetent.

Hæc omnia, non utique sunt, ut opinor, ab istis talibus Ca-
tholicis, voluntate Christum, Ecclesiam, & religionem nostram
despiciendi, re ipsa tamen cedunt in horum despectum; sicut in-
conuentibus magorum, & re fiunt, & voluntate. Itaque paruum
est gradus hinc, ad illam impietatem. Et certè Antichristus Chri-
sto se in omnibus, & Christianis caerimonijs opponet. Sunt igitur
isti Antichristi antecessores, qui vel ignorantes hos tales abu-
sus à magis acceperunt, vel per eos ipsi ad magiam disponuntur.

Z z z z 2

Quærent

Judic, 16, 19?

XIV.

Quærent ex me quonam igitur nomine debeant suos conuentus appellare? Respondeo, eos talibus modis omnino conuenire non debere; quòd si autem conueniant, *dilunium* peccatorum eos conuentus esse nominandos. Multi enim, immò plerique in ijs submerguntur & pereunt. Sed nomine opus non erit, si rem tollant; aut si ipsi non tollant, officium est magistratus, vt tollat. Quem admodum sustulit puellam illam, de qua memorauimus; quæ ipsa voluit iustitiam experiri potiùs, quàm immania illa scelera admittente amplius; ob qualia vtique meritò toti mundo plagæ immitterentur.

XV.

Nam, vt & Magistratus ad iustitiam excitetur, & ipsa scelerum immanitate homines sibi cauere ac pœnitentiam agere discant, accipite, quid post nefandam illam veneficorum Missam, gestum sit. Numquam dimissus erat execrabilis conuentus, quin singuli rerum à se gestarum rationem redderent, & singulis fortilegij ministeria de nouo distribuerentur. Itaque alij recensebant, Quomodo res sacras tractârint, orando sensum omnem peruerentes, & quæ diaboli sunt, ad Deum; quæ Dei sunt, ad diabolum transferentes. Ita enim falsi sunt se orauisse, *Pater noster, qui non es in calis: Non Sanctificetur nomen tuum. Non adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, neq; in calo, neq; in terra. Panem nostrum quotidianum non da nobis, sed, destrue fruges terre. Non dimitte nobis debita nostra, sicut nec nos dimittimus debitoribus. Et nos inducas in tentationem. Nec libera nos à malo.* Tales plures isti faciunt orationes in templo, quando erectis manibus Deo deuotissimi esse, hominibus videntur. Sub ipsa eleuatione dici nefas est, quid dicant, quid faciant; de quo se in conuentibus suis iactant, & gloriantur. Alij recensuerunt, quàm falsas confessiones fecerint, innocentiam, sanctitatem, apparitionem mentientes; & grauissima scelera à se commissa tacentes; aut etiam ipsi confessario insidiantes. Alij narrârunt, quo pacto hostiam sacram ex ore exemptam acubus pupugerint, cultris conuulnerârint, sanguine in altum emicante, mensamq; purpurante. Quæ res cum tot experientijs & Magorum, & Iudæorum constet, & vestigia claratotes reperta sint, mirè hominem potest in fide sacrosanctæ Eucharistiæ, & veræ Christi præsentis confirmare. Alij retulerunt, ipsas